

παιδίον, σοφός καθηγητής υπὸ τὴν λαϊκωτέραν ἀποτύπωσιν, ζητεῖ χάρτην καὶ διὰ μολυβδοκονδύλου γράφει:

Ὥ οὐ ἄφες με ἔν σου φίλημα
ἀκόμη ν' ἀποσπάσω,
ἔν σου γλυκὺν μειδίαμα,
ἀκόμη νὰ χαρῶ.

Ὥ οὐ ἄφες εἰς τὴν δύσιν μου
προτοῦ νὰ καταφθάσω
νὰ εἴπω: μὲ νγάπησεν αὐτὴ
ποῦ λαχταρῶ!

Ο ποιητής ἐν τούτοις παρακαλεῖται ἐκ νέου νὰ συνεχίσῃ τὸ ποίημά του καὶ ἀναφωνῶν ἐν ἔκπλήξει. «Α! ὅχι δὰ πολιορκίαν τοῦ νοῦ μου! ἀρκεῖ ὅτι ἡλώθη ἡ καρδία μου» υπὸ τὸ ώραῖον μειδίαμα τῆς κυρίας ἐξακολούθει:

Ἄν ναυαγὸς διηθύνων τὸ διαρρέον σκάφος
εἰς τὴν ἀγκάλην χλοερᾶς καὶ ἀνθοφόρου γῆς,
γαλήνην ἐπεπόθησα ἐνθα τὸ κῦμα τάφος
δὲν είναι, οὐδὲ μαίνεται ἀγρία καταγίς.

Ως δεῖγμα τῆς ἴδιορρύθμίας τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἀφεντούλη δημοσιεύομεν κατωτέρω τηλεγράφημα, ὅπερ ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του ἀπηθύνει πρὸς συγγενῆ του βουλευτήν ἐν Ἀθήναις, γεγραμμένον δὲ τουρκιστί. Τὸ αὐτό πρὸς συγγενῆ του βουλευτήν ἐν Ἀθήναις, γεγραμμένον δὲ τουρκιστί. Τὸ αὐτό γραφον κατέχει ὁ πολύτιμος ἡμῶν συνεργάτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος Ιατρὸς κ. Π. Αποστολίδης.

Κ Βουλευτὴν

·Αθήνας (κατεπεῖγον)

Γκέλ ταρίν μπερίμ εἶδε, ἐελλην ἐκμὲν βέζειτίν, οὐράρη μπρακτῆ μπιζὲ σεζίν
Τ . . . ἐφέρδης. Τρικούπης ἐφέρδης.

ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ

Πανομοιότυπον ύπογραφῆς Θ. Ἀφεντούλη

·Σ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

— Καρδιά, ως τώρα ἐγνώσεσς μιὰ κόρη κατανή,
Μιὰ μαυρουμάτα, μιὰ ξανθή καὶ μιὰ μελαχρινή

Καὶ είχες ἀπὸ ἔρωτα δι' ὅλαις τῶν γυναικῶν . . .

Εἰπέ μου ποιὰ ἀπὸ αὐταῖς μὲ εἶγεν ἀγαπήσει;

— Καρμιά! . . — Λοιπὸν γιατὶ ἐσύ γιὰ κείναις νὰ κτυπᾶς

·Αφοῦ μὲ Σὲ γελοῦνε;

— Γιατὶ ή μοῖρα ἔγραψε, μοῦ λέγει, ν' ἀγαπᾶς
Χωρὶς νὰ σ' ἀγαποῦνε!

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ